

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCII.

Parisiis, 1644

Synodi Sardicensis Epistola Ad Ivlivm Urbis Romae Episcopvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

ANNO CHRISTI 347.
 * Helice.
 * Thebe-
 ceptapo-
 leos.
 * ab A-
 chaia, de
 Blatea.

Dionysius ab Achaia, * de Helide.
 Iulius ab Achaia, * de Thebesse.
 Athenodorus * a Dacia, de Bla-
 cena.
 Diodorus ab Asia, de Tenedo in-
 sula.
 Alexander a Thessalia, de Larissa.
 Actius a Macedonia, de Thessa-
 lonica.
 Vitalis a Dacia ripensi, de Aquis.
 Paregorius a Dardania, de Scu-
 pis.
 * Mara-
 thonensis.
 * a Dacia,
 de Naxo.
 * Parthe-
 nopoli.

Trypho ab Achaia, * de Macarce.
 Gauderius * ab Achaia, de Naifo.
 Ionas a Macedonia, * de Parte-
 copoli.
 Alypius ab Achaia, de Megaris.
 Macedonius a Dardania, de Vl-
 pianis.
 Caluus a Dacia ripensi, de Castro
 Martis.
 Fortunatianus ab Italia, de Aquis-
 leia.
 Prostaricus ab Achaia, de Patris.

Heliodorus ciuitatis Nicopolis.
 Eutherius a Pannoniis.
 Arius a Palaestina.
 * Asterius de Arabia. * Asturius
 Chocras ab Achaia.
 Stercorius ab Apulia, de Canusio.
 Irenaeus ab Achaia, de Secoro.
 Martyrius ab Achaia, de Neapoli.
 Seuerus ab Italia, de Rauenna.
 Ursacius ab Italia, de Brixia.
 Protasius ab Italia, de Mediolano.
 Marcus ab Asia, * de Sciscia. * Ciffa.
 Verissimus a Gallia, de Lugduno.
 Valens a Dacia ripensi, Scytho-
 politanus.
 Palladius a Macedonia, de Dio.
 Gerontius a Macedonia, * de * ciuit. Betti.
 Brebi. al. Berox.
 Alexander ab Achaia, * de Mo- * Maronez.
 reniis.
 Euty chius ab Achaia.
 Tychius ab Asia, de Methonis.
 Zosimus a Macedonia, * de Li- * Lichnidi.
 gnedo.

SYNODI SARDICENSIS

EPISTOLA

AD IVLIVM VRBIS ROMÆ EPISCOPVM.

QVOD semper credidimus, etiam nunc sentimus: ex-
 perientia enim probat & confirmat, quæ quisque
 auditione audiuit. Verum est enim quod beatissimus ma-
 gister gentium Paulus Apostolus de se locutus est: *An
 experimentum quæritis eius qui in me loquitur Christus?* Quam-
 quam utique, quia in ipso Dominus Christus habita-
 uit, dubitari non possit Spiritum sanctum per animam
 eius locutum, & organum corporis personasse. Et tu ita-
 que, dilectissime frater, corpore separatus, mente con-
 cordi ac voluntate adfuiisti: & honesta fuit & necessaria
 excusatio absentiae, ne aut lupi schismatici furtum face-
 rent & raperent per insidias, aut canes haeretici rabido fu-
 rore exciti infani oblatrarent, aut certe serpens diabolus
 blasphemiarum venenum effunderet. Hoc enim opti-

Concil. Tom. 3.

F

mum & valde congruentissimum esse videbitur, si ad caput, id est, ad Petri Apostoli sedem de singulis quibusque prouinciis Domini referant sacerdotes. Quoniam ergo vniuersa quæ gesta sunt, quæ acta, quæ constituta, & chartæ continent, & viuæ voces carissimorum fratrum & compresbyterorum nostrorum Archidami & Philoxeni, & carissimi filii nostri Leonis diaconi, verissime & fideliter exponere poterunt; pene superuacuum videatur, eadem his literis inferere. Patuit apud omnes qui conuenerunt ex partibus Orientis, qui se appellant Episcopos; quamquam sint ex his certi auctores, quorum sacrilegas mentes Ariana hæresis pestifero tinxit veneno; diu tergiversatos propter diffidentiam ad iudicium venire noluisse, tuamque & nostram reprehendere communionem, quæ nullam habebat culpam, quia non solum octoginta Episcopis testantibus de innocentia Athanasii pariter credidimus; sed & conuenti per presbyteros tuos & per epistolam, ad Synodum quæ futura erat in vrbe Roma, venire noluerunt: & satis erat iniquum, illis contemnentibus, tot sacerdotibus testimonium perhibentibus, Marcello & Athanasio denegare societatem. Tria fuerunt quæ tractanda erant. nam & ipsi religiosissimi Imperatores permiserunt, vt de integro vniuersa discussa disputarentur; & ante omnia de sancta fide, & de integritate veritatis, quam violauerunt: secunda de personis, quas dicebant esse deiectas de iniquo iudicio, vt si potuissent probare, iusta fieret confirmatio: tertia vero quæstio, quæ vere quæstio appellanda est, quod graues & acerbas iniurias, intolerabiles etiam & nefarias contumelias ecclesiis fecissent, cum raperent Episcopos, presbyteros, diaconos, & omnes clericos in exilium mitterent, ad deserta loca transfunderent, fame, siti, nuditate, & omni egestate necarent; alios clausos carcere, squalore & putore conficerent, nonnullos ferreis vinculis, ita vt ceruices eis arctissimis circulis strangularentur: denique ex ipsis quidam vinciti, in eadem iniusta defecerunt pœna: quorum ambigi non potest martyrio gloriosam mortem exitisse. adhuc quoque audent quosdam retinere: nec vlla causa fuit criminis, nisi quod repugnarent, & clamarent quod execrarentur Arianam & Eusebii hæresim, & nollent habere cum talibus

ANNO
 CHRISTI
 347.

communione; iis autem qui secum sentire maluerunt, prodesse; & qui ante fuerant deiectioni, non solum recepti sunt, sed etiam ad clericalem dignitatem promoti, & receperunt præmium falsitatis. Quid autem de impiis & de imperitis adolescentibus Vrsacio & Valente statutum sit, accipe beatissime frater. Quia manifestum erat hos non cessare adulterinæ doctrinæ lethalia semina spargere, & quod Valens relicta ecclesia aliam inuadere voluisset eo tempore, quo seditionem commouit, vnus ex fratribus nostris qui fugere non potuit * Viator, obrutus & conculcatus, in eadem Aquileiensium ciuitate die tertia defecit. causam vtique mortis præbuit Valens, qui perturbauit, qui sollicitauit. Sed ea quæ beatissimis Augustis significauimus, cum legeritis, facile peruidebitis, nihil nos prætermisisse, quantum ratio patiebatur: & ne molesta esset longa narratio, quæ fecissent & commisissent, insinuamus. Tua autem excellens prudentia disponere debet, vt per tua scripta, qui in Sicilia, qui in Sardinia, & in Italia sunt fratres nostri, quæ acta sunt, & quæ definita, cognoscant; & ne ignorantes eorum accipiant literas communicatorias, quos * extra episcopatum iusta sententia declarauit. Perseuerent autem Marcellus, Athanasius, & Aselepius in nostra communione, quia obesse eis non poterat iniquum iudicium, & fuga & tergiuersatio eorum, qui ad iudicium omnium Episcoporum, qui conuenimus, venire noluerunt. Ceterum, sicuti superius commemorauimus, plena relatio fratrum, quos sincera caritas tua misit, vnanimitatem tuam perdocebit. Eorum autem nomina, qui pro facinoribus suis deiectioni sunt, subiicere curauimus, vt sciret eximia grauitas tua, qui essent communione priuati, vt ante prælocuti sumus. Omnes fratres & coepiscopos nostros literis tuis admonere digneris, ne epistolas, id est, literas communicatorias eorum accipiant.

et. iusta
 sententia
 degradauit.

Nomina hæreticorum.

Vrsacius a Singiduno, Valens a Murfa, Narcissus a Neronopoli, Stephanus ab Antiochia, Acacius a Cæsarea, Menophanes ab Epheso, Georgius a Laodicea.

Et subscripserunt Episcopi qui supra.

Concil. Tom. 3.

F ij